

SOSIALURIN

Blásetjóri:
Vilji SørensenÚtgevari:
Føroya JavnaðarflokkurPrenti:
Prentsmiðjan á Høysbreyt

NORÐOYA SPARIKASSI

tlf. 5043

stovnaður 1919

tlf. 5043

Sparikassin er opin kl. 10—12 og 14—16, leygardag 10—12½.

Lán verða givin móti veð í jorð og bygningum.

Renta av innskoti er 3½ % p. a. og av innskoti
uppá uppsøgn 4 % p. a.

HALDIÐ SOSIALIN

GRÓT OG SKERVUR

Øll, ið vilja keypa skerv ella grót, eiga at venda sær
til kommunukantorið.Grót og skervur megu vera goldin fyrst, áðrenn tey
verða heimitað.Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heimita
grót ella skervuttan við einum limi av vegnevndini ella
einum umboðsmanni fyri kommununa.

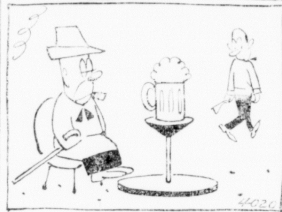
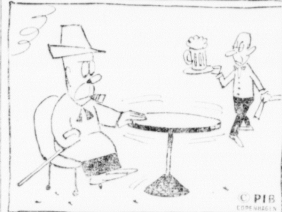
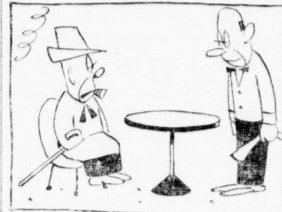
FRÓÐBIAR SÓKNAR KOMMUNA

Telefon 1125-1126

Útleigan av frystiboxum

Pf. Havnar Fiskacentral

ADAMSON



Skinklandi borð.

Russar hava sent vestanveld-
unum mótmælisskriv, har teir
siga, at Vesturlendsku hermenn-
inir í Vesturberlin sýna ringan
atburð.

Hetta mótmæli verður aftur-
vist av vestanlondum, sum
leggja ábyrgdina á eysturtýsku
og russisku myndugleikarnar
fyri tær hendingar, ið eru farnar
fram við berlinmarkið.

Skopunnar sangur

Lag: Tá ljósini tendrast

O, Skopun, tú vakrasta staðið,
her ið móður mín bar meg í heim;
og mitt hjarta tað fyllist við gleði,
ja mitt vakra og fjolbroytta heim.

Ja, í Skopun tá mánið á kvøldi
sendir gæmur um Skopunar fjørð.
tað var sum eg bert stóð har og droymdi
um teg, vakrasta heimstað á jorð. —

Ja, tá sjómaður burtur skal fara
út á havið at vinna sær fong,
hann í barmi ein fongul man kenna,
og tá tíðin hon tykist so long.

Men tá heim aftur skútan sær vendir
móti Føroyum, og ferðin tá ber;
ja, í barmi hvør sjómaður kennir,
einki tó móti heiminum er.

Og í Skopun tá aftur at vera,
ja, tann gleði í barmi tá er;
hoyra fuglasong ljóða í haga,
og so vakur tann songurin er.

Ja, um Skopun eg altíð vil syngja —
vakra heimstað, sum Gud okkum gav,
og í barmi ein kærleiks eld birta —
ja, Skopun, tú ert mær so kær.

Ja, í Skopun tá kavin á tindi
— sum ein brúður, so snjóhvít tú ert —
og tá sólin sum gull skein á tindi,
og Skopun, tá havið stilt er.

Og í Skopun, tá kvoldarsól setir,
í havið so ljóandi fer;
og mitt eyga tað víða um skoðar,
tonk, so vakur hvør tindur her er.

S. P. Hentze.

Heðin Brú: LEIKUM FAGURT ...

51

steingir Elspa eina lótu og fer út í býin til handils. Hon hittir
vinkonur, tosar, og tíðindini eru nógv. Tær spyrja, um hon
hefur hoyrt um fundin, sum skuldi verða í kvøld. Nei, hon
hevði einki hoyrt — um tað skuldi verða fundur í kvøld? Ja,
ja, hvat hon hevði verið í allan dag, síðani hon ikki visti tað?
Jú, tað skuldi verða rokfundur á Doktoragnum. Læraraskúla-
stjórin skuldi setast frá, tí hann hevði koyrt ein drong úr skúl-
anum, bert tí hann er tjóðskaparsinnaður. Tað var ikki lítið,
tær vistu at siga um alt, sum skuldi standast av hesum.

Elspa kúvendir aftur at húsum at siga Tormann frá, hvussu
vorðið ið er. Hann situr inni í stovuni og arbeiðir, skrivur sínar
hugleiðingar, strikar undir í bókum — arbeiðir seg soleiðis
íggjognum tilfarið, hann hevur fyrri. Elspa kemur stillisliga inn.
Hann hyggur upp á hana og sær, at nú var okkurt á vási, tá
tað á eygnabránunum, nokur drøg um eyguni og munin, sum
bodaðu um mótstöðu, um vilja til at verja seg.

So sigur hon honum, hvussu vorðið er, at tað er lýst til
fund í kvøld um hendingina í læraraskúlanum, og at hálfvullir
menn renna um býin og blása hetta upp.

Tormann verður undarliga við. Hugsar við sær, at tað er
fyri neyðini, teir finna hann ikki. Hvat munnu teir nú fara at
gera? Hann kennir seg hava skyldu til at forðast fyrri, at tað
verður gingið órættvist fram móti læraraskúlastjóranum. Men
at fara upp í henda fundin — at tala. Nei. — »Hvat skal eg
so siga við Punthavn, um hann spyr meg, hvi eg reitandi ikki
greinina í Bergmál, um hon var skeiv, tá eg fekk hana at lesa?
— »Vit verða her, Elspa, fara ikki út um gáttina. Lat teir
sjálfvar um, hvat teir siga og gera. Ein Gudslukka, teir vita
ikkí, hvar eg eri!«

Elspa sigur einki móti hesum, verður standandi eina lótu
uppi yvir honum, tigandi og svinn. So sigur hon hvatt og álvar-
liga: »Vit verja okkum, gerst tað neyðugt, bita frá okkum.«
So fer hon aftur at seyma. Arbeiðið gengur lætt frá hondini.

52

Men yvirbragðið er tað sama. Tað sæst, at hon er tilreiðar
taka tað, sum kemur, hvat tað so verður. Hon er sjálfvítandi,
sum fassar fram, búgvið at bróta sær slóð, skola allar mein-
bogar burtur, floymir við ovurstórari megi og er ikki til at
stoðga.

Tormannur leggur bókarnar saman og biður gentuna koma
til sín, tekur hana inn at sær, stendur bert tigandi og kennir
hana nær, kennir tey bæði verða borin uppi og forð avstað.
Kanska hann sigur við hana, at hann elskar hana, at hon var
hansara kvemma, at nú var tað tey bæði í felagsskapi, sum vóru
úti í livsins ráki. Ella kanska hann tagdi bert. Alt tað sama.
Tey kendu bæði, at hetta var tað, lotan galt. Hann sær fyrri
sær mest sum oman av fjøllum, alt sum hevði verið, og tað
sum skuldi koma. Sól yvir allar vollir, ófatilgur almatúr sum
ber uppi yvir allar meinbogar, ein súgvand: livstrá, sum einki
forðast sær.

Tað kemur fólk inn og dunkar. Hon má fara, men kennir
tað sum halgibrot, at gerandisdagurin skal koma og troðka seg
inn á sovordar lótar. Hon ger av handahógv tað, sum gerast
skal, talar, flýggjar liðug plagg frá sær og alt hetta. Men hugin
er ikki við. So skjótt manntómi er, steingir hon. Og so fellur
skýmingin niðuryvir.

Elspa fer inn aftur í stovuna og sigur við Tormann: »Vit
fara út undir himmalin.«

Tey fara út. Stovan er teimum ov trong. Djúpbláur himmal
við bleikum, nýttendadrum stjornum í gluggunum millum
skýggini. Nú hoyrist Rúnsvaalsstriðið dynja, skilja, at hetta er
kravangan, sum er á veg. Varliga fara tey yvir móti Niels
Finsensgotu. Jú, har kemur mannamúgván. Tey halda seg
burturfrá, man fara kortini so spakuliga aftaná. Riðilin fer inn
í Tórsgotu og síðani inn í skúlagarðin. Tey bæði aftra seg fyrri
at fara uppi, men koma sær kortini so mikið nær, at tey siggja
og hoyra tilgangin.

**HOLD FAST VED DET FASTE
BRÆNDEL - SKIFT TIL ...**

HESS-O-MATIC
den ægte danske kvalitetsstove
med det termostatsystem
med det automatisk regulerende
system

**PF
VALDEMAR LUTZEN**

Jógvan S. siglur heim undan
Grøntandj fullfermdur.